

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Πρὸς μεγαλυτέραν τιμὴν τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων εἶναι δυνατὸν ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ νὰ γίνῃ εἴσοδος, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ νὰ ψαλοῦν καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ δοξολογία μεγάλη.

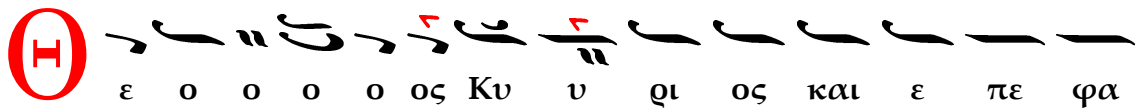
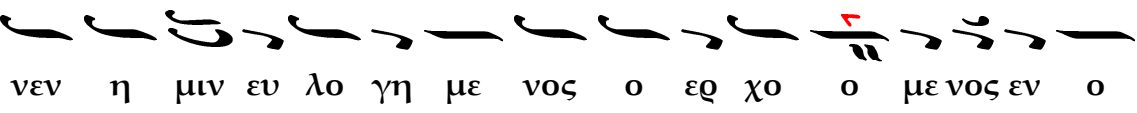
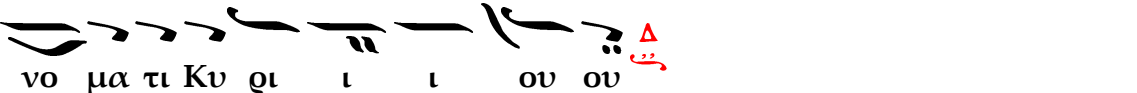
Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει το χειρόγραφον ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

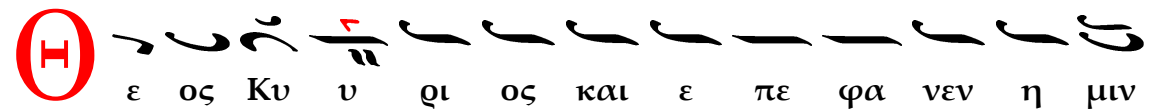
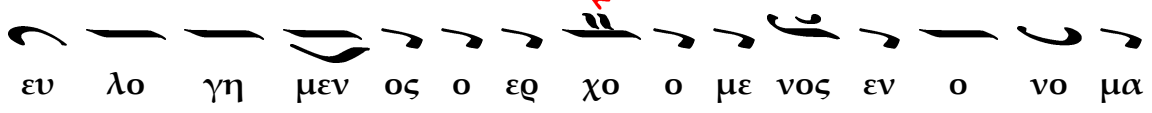

Ἦχος Δι - θ.

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-Θ.

Των δι και αι αι ων Θε ο πα το ρων σϞ Κυ υ ρι
ε την μνημην ε ε ορ τα α ζοντες δι αυ των σε δυ
σω πϞ Ϟ μεν σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στερωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνῇ· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος
συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται·
ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον, καὶ
στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος,
γεννᾶται σήμερον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς γονεῖς, Πάναγνε, μέλπω προφρόνως.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητόν, ἥλιον ἀστράφασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακεῖμ ὁ παναοίδιμος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀγιότητι.

Δόξα.

Ὑπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοί, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀγνήν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφόρες τὴν ἀντίδοσιν.

Τῆς ἑορτῆς. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεριεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ σύνοικον πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἠξιώται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιημάτων ἁγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στεριώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσιν, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν· ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀενάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς (8 Σεπ.)

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐα τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρῶρσῃ τῇ μόνη Ἄγνῃ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνεορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξαι τῇ

γεννηθείση, λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ἥς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι· Ἴδου ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδάμ ἠλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Στίχ. Ἰωακείμ, τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἡ δ' ἐνάτη τοκέων Θεομήτορος εὔρε σύναξιν.

Ἦν ἐορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ πρόξενοι οὗτοι τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανάγνου Ἁγίας αὐτῶν θυγατρὸς, τῆς Θεοτόκου, γεγόνασι· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνὸς γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος. (†299)

Στίχ. Φανεῖς Θεοῦ μέγιστος ἀστήρ καθάπερ,
Τὴν νύκτα λύεις, Θεόφανες, τῆς πλάνης.

Οὗτος ἐξ Ἑλλήνων ἦν γονέων· τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔτι νήπιος ὢν, εἶδε παιδίον ὑπὸ φύχους κινδυνεῦον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκεία ἱμάτια. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Ποῦ σου, τέκνον, τὰ ἱμάτια; Τὸν Χριστὸν ἐνέδυσα, ἔφη. Καὶ ὁ πατήρ· Τίς ὁ Χριστός; εἶπεν· ἡμεῖς γὰρ Ἐρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. Τότε τὸ παιδίον, τὸν πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ Ἄγγελος Κυρίου καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβηνὸν καὶ παρέθετο ἀνδρὶ ἀσκητῇ, χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε τὸν μοναστὴν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαβὼν ὁ γέρον, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερὰ γράμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου.

Τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἶχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνοις πεντήκοντα ὀκτώ. Εἶθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου ὀδηγηθεὶς, ἐξῆλθε ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαθήμενος, σταδίους ἐξήκοντα, καὶ ἐκήρυσσε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὃν καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρος καὶ Καρίνος, ἔδωκαν αὐτῷ κονδύλους ἑκατόν. Εἶθ' οὕτω διαφόρους βασάνους ἐνεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθαυματούργει, πλῆθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδεσθέντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διάγειν. Καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς ὅπερ ἦν πρῶην σπήλαιον καὶ ἐτέρους ἑπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἄερα κρεμασθεὶς, τελειοῦται. (†320)

Στίχ. Σεβηριανὸς κὰν λίθων ἀλγῆ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεῖς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβαστεία, τάξεως ὑπάρχων τῶν σενατῶρων· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου δουκὸς ὡς χριστιανός, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τεσσαράκοντα ἀγίους Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖψαι, ἐπὶ τοῦ τείχους κρεμάται· καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεῖς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθησι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου τῶν ἀγίων διακοσίων θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντων καὶ τὸν δυσσεβῆ Νεστόριον καθελόντων. **(431)**

Στίχ. Ἄνθρωπον ἀπλοῦν οὐ Θεάνθρωπον Λόγον,
Ὁ Νεστόριος Χριστὸν ἐρρέτω λέγων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ρούφου, ἀπὸ τοῦ ἔτους 407 ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης. **(†434)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἰακίνθου, Ἀλεξάνδρου καὶ Τιβουρτίου, ἀθλησάντων ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων, οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς Ῥώμης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κιανόρου (**Kieran, Ciaran**) ἡγουμένου Κλοκμακνός (**Clonmacnoise**) ἐν Ἰρλανδία. **(~†545)**

Στίχ. Κιανὸν ὄφθεις τοῦ θείου φωτὸς οἶκος,
Τοῦ φωτὸς Χριστοῦ ἔπλησεν Ἰρλανδίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Ὀσμάννας (**Osmanna**), ἀναχωρητρίας ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἐν Βρεττανίᾳ ἀσκησάσης. **(~†650)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀουδομάρου (**Audomarus, Omer**), ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Τερουάνης (**Therouanne**) ἐν βορείῳ Γαλλία. **(†670)**

Στίχ. Μοναχοῦ εἰκὼν ἀρίστη ἀνεδείχθης,
Ὡσπερ καὶ ποιμῆν, Ὁμέρ, τῆς Τερουάνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεορθέλμου (**Beorhthelm, Bettelin**), ἐρημίτου ἐν Κροουλάνδη (**Crowland**) τῆς Ἀγγλίας. **(ἡ αἰ.)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Βουλφχίλδης (**Wulfhilda**), ἡγουμένης τῶν κοινοβίων Βάρκιν (**Barking**) καὶ Χόρτον (**Horton**) ἐν Ἀγγλία. **(~†1000)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Νικήτα τοῦ χαρτουλαρίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἀρετῇ κρυφίως διαλάμψαντος. **(ιβ' αἰ.)**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Βολοκολάμσκ ἐν Ῥωσία. **(†1515)**

Στίχ. Νέος Ἰωσήφ σιτοδότης Ῥωσίας,
Ὡφθη ὁ πατὴρ τῆς Βολοκολάμσκ Μάνδρας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, κτίτορος

τῆς μονῆς Ὀπότσα ἐν Πσκόβ τῆς Ῥωσίας. (~†1550)

Στίχ. Θεοπάτορος, Ἰωακείμ, κλῆσιν ἔχων,
Ὀπότσα ἀββᾶ, κοινὸν καὶ κλῆρον ἔχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, μοναχοῦ τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου Σιαρτόμσκ (**Shartomsk**) ἐν Σουζδάλ τῆς Ῥωσίας. (†1625)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, μοναχοῦ τῆς μονῆς Ταζλάου ἐν Μολδαβία. (†1660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς (1896) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἀρχιεπισκόπου Τσερνιγκώφ ἐν Ῥωσία. (†1696)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὸ σκῆνός σου Θεοῦ δόσις, Πάτερ,
Τῷ Τσερνιγκώφ δέδεικται χάριν ἐκβλύζον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ σπηλαιώτου, ἀσκήσαντος πλησίου τοῦ ποταμοῦ Βορόνα ἐν Μολδαβία. (†1789)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν θαυμασίων ἔργων καὶ σημείων τῆς ἐν Κύπρῳ θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Κυκκωτίσσης.

Στίχ. Ἐλεεῖς πάντας Κυκκώτισσα παρθένε,
Τοὺς πιστῶς σπεύδοντας σῆ χάριτι θείᾳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης ^u επ ευ θει ας ραβ
^u δω ^u την Ε ρυθ ραν δι ε τε με ^{Nη} τω Ισ ρα ηλ πεζευ
^u σαν τι ^u την δε ε πι στρε πτι κως ^{Γα} Φα ρα ω τοις
^u αρ μα σικρο τη σας η νω σεν ^{Nη} επ ευ ρος δι α γρα
^u φας ^u τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω

μεν τω Θεω ημων οτι δεδοξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλ. Νη

Ραβδος εἰς τυυπον τρυστηριου παρα

λαμβανεται τω βλαστω γαρ προκρινει τον

ιερεια τη σπειρευουση δε πρωην εκ

κλησιαν εν ξηνη η σε ξυλον Σταυρου εις κρα

τος και στερωωμα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ. Γα ρ

Εισακη η κοα Κυριε της οικονομιας

σαστομυστηριον κατανοησατα εργα

σασ και εδοξα σαστην θεοτητα

ὠδὴ ε' Ἦχος πλ. Νη

Ωτρισμα καριισον ξυυλον ενωε

τααθηχρισος ο βασιλευς και Κυριος

διου πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας το

ενσοι δε λεασθεις Θεωτωπροσπαγε εντισαρ

κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νηνταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ 5'

Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ υ τσ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ 6'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α παι λης και δυ σφη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας εκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ

βρομι ον^δ αλ λα ντη χων^{Δι} τι δρο σο βο λω Πνευμα^ο α
 τι πυ ρι συ νον^ο τες ε ψα α αλ λον^Δ ο υ περ
 υ μνη^ο τος των πα τε ρων και η μων^Δ Θε ος ευ
 λο γη^ο τος ει^δ

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Νη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δες^δ της Τρι α
 δος ι σα ριθμοι δη μι κρον Πα τε ρα Θε ον^δ υ
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον^ε και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα^δ και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον^Δ
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τες αι ω ω ω να α α
 ας^{Νη}

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

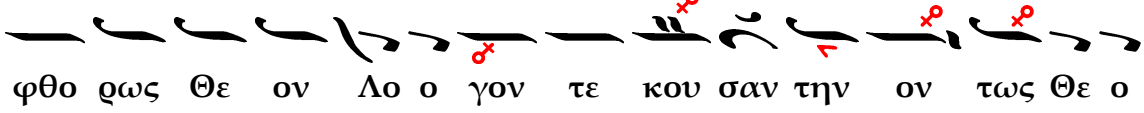

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

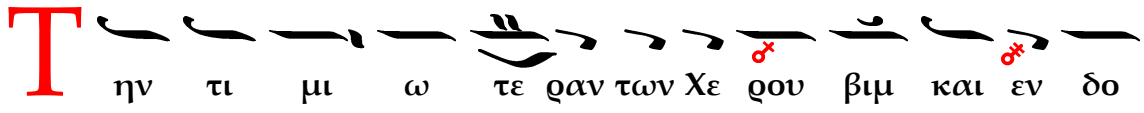

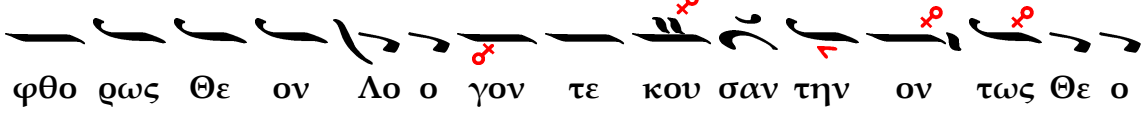

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

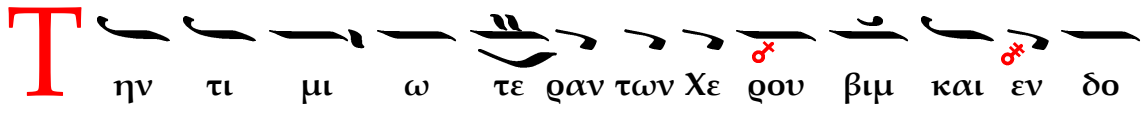

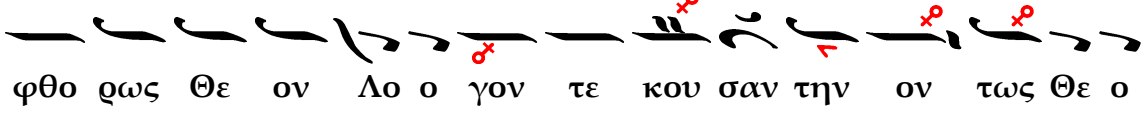
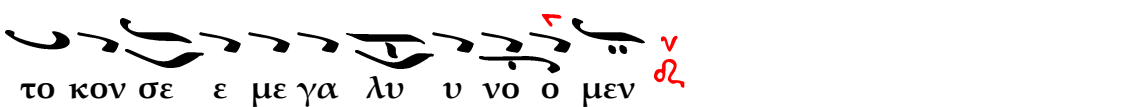
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

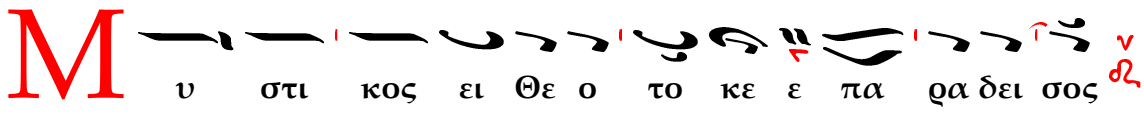

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

το τζαυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τζ ρο γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νδ προ σκυ
 νδ ρν τεζαυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τζ ξυ υ υ λα τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρα κα
 τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νδ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

Η της Ευ ασ την α ρα α αν ε ξα ρα σα νυν
 τι κτε ται εκ γη ρα λε ων α κα αρ πων της
 Αν νης και Ι ω α κειμ ην συν Α γγε λοις
 α α παν τεσ κα τα χρε ος εν υ υ υμ νοις πι στοι

ευ φη μη σω μεν

Τῆς ἑορτῆς.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. ᾠχος Δι - θ

A δαμ α να α και νι ι σθη τι και Ευ α με ε
γαλυ υν θη τι Προ φη ται συν Α α πο στο ο ο λοις
χο ρευ σα τε και αι Δικαι αι οις κοι νη χα ρα ε εν
τω κο ο σμω Αγ γε λων τε και αι ανθρω ω πων εκ
των Δι και αι ων ση η με ρον Ι ω α κειμ
και της Α αν νης γεν να ται η Θε ε ο το ο
κος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
 Τὰ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της
 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α
 κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ
 ε στινα λλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
 ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α
 σου η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

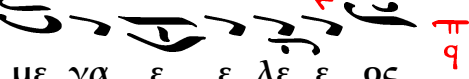
Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της
ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α
κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τωρ γε νο μενος ουκ
ε στινα λλος ως συ των γη γε νων γεννη το ο ρων θε
ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α
σου η μιν δε δω ω ρη η ται

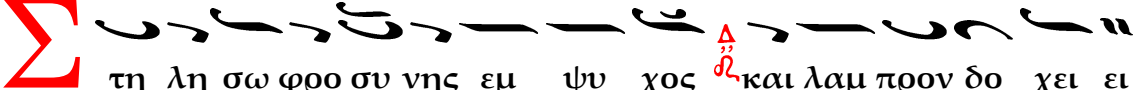
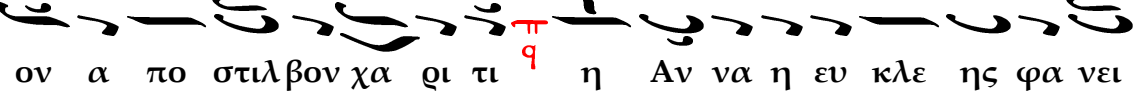
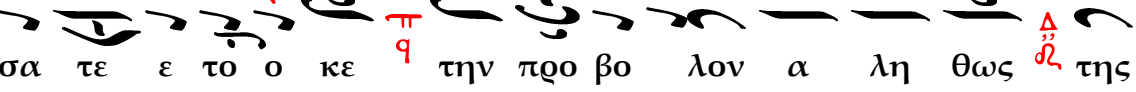
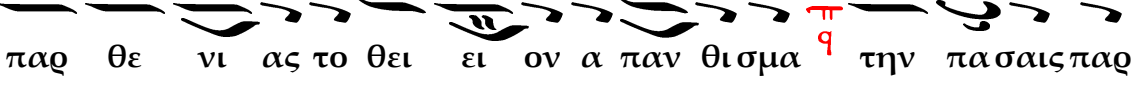

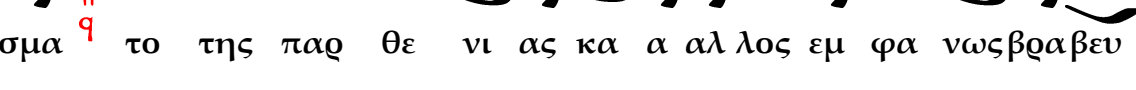
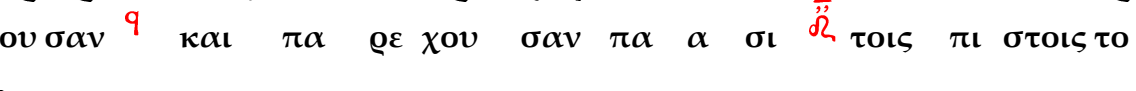
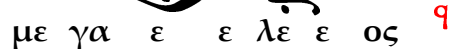
Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας
καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι του παν των Δη μι ουρ γου
και παν το κρα α το ο ρος ευ το νως την κο σμι κην
των α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ρες
συν τη Μη τρι της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζου

 σαι ^π₉ Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ

 ρι ος ^π₉ ο πα ρε χων τω κο ο σμω ^Δ₂ δι α σου το

 με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ^Δ₂

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος ^Δ₂ και λαμ προν δο χει ει

 ον α πο στιλβον χα ρι τι ^π₉ η Αν να η ευ κλε ης φα νει

 σα τε ε το ο κε ^π₉ την προ βο λον α λη θως ^Δ₂ της

 παρ θε νι ασ το θει ει ον α παν θισμα ^π₉ την πασαισπαρ

 θε νι καις ^Δ₂ και παρ θε νι ασ πο θου ου σαισ το χα ρι

 σμα ^π₉ το της παρ θε νι ασ κα α α λλος εμ φα νως βρα βευ

 ουσαν ^π₉ και πα ρε χου σαν πα α σι ^Δ₂ τοις πι στοις το

 με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων.

Σήμεραν ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ. Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ₂

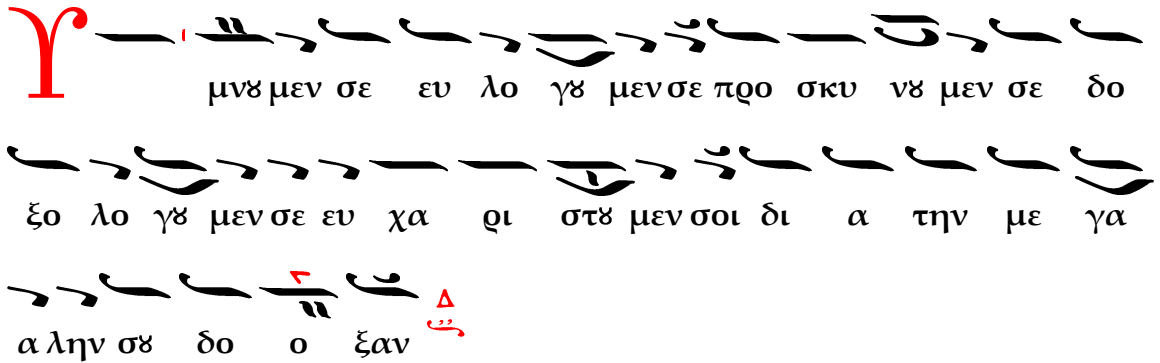
Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

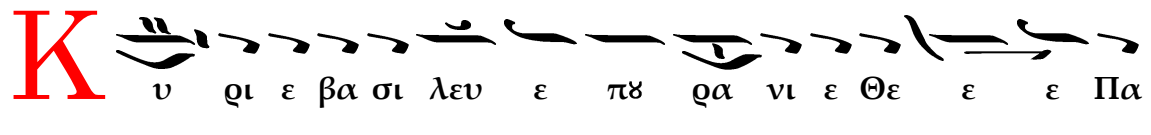
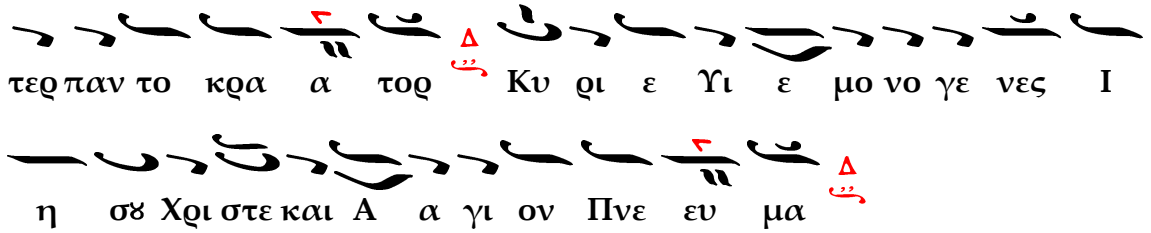
Σ^{Δι} η η με ε ε ρον η πα να μω ω μος Α α γνη
προ ηλ θε ε εν ε ε εκτηςσται ει ρας ση με ρον
τα παν τα ευ φραινο ονται εν τη αυ τη η ης γε εν νη
η η σει ο Α δα α αμ των δε σμω ω ωων α
πο ο λυ υ υ ε ε ε ε ται και η Ευ α της
α ρα ας η η η λευ θε ε ρω ω ω ται τα
δ ρα νι α πα αν τα Α γα α αλ λον ται και
ει ρη νη τοις αν θρω ω ω ω ποις βρα α βε ε ευ
ε ε ε ε ται η μει εις δε δο ξο ο γαν τε
ες βο ο ο ω ω ω μεν δο ο ξα εν υ ψι ι ι
ι ι στοις θε ε ω ω ω ω ω ω ω
ω ω και ε ε πι ι ι γη η ης ει ρη η
νη εν αν θρω ποις ε ευ δο κι ι ι ι ι

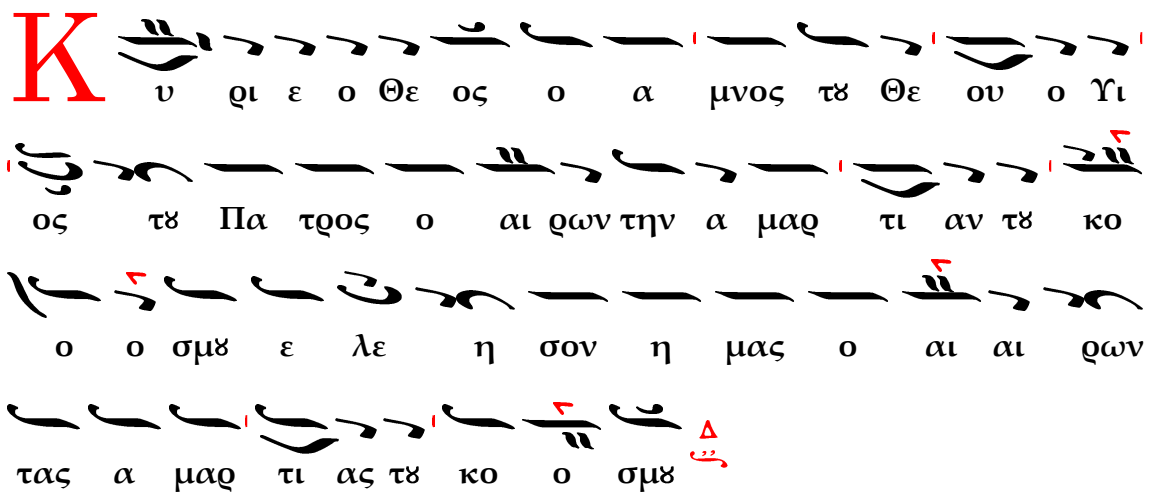
α

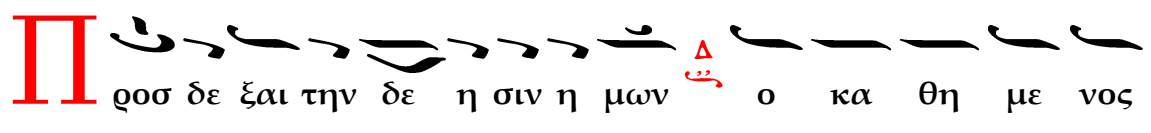
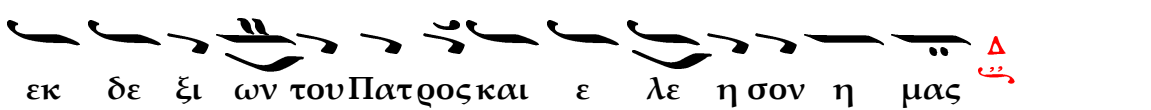
Καὶ εὐθὺς ὁ β' χορὸς συνεχίζει εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

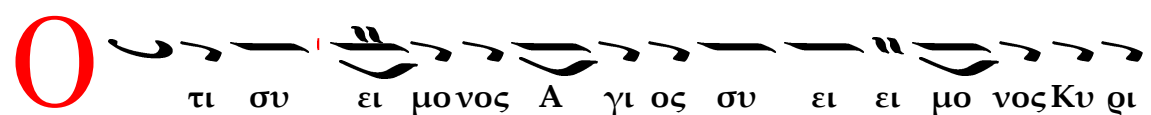
Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-ϑ.

Υ μνησμεν σε εὐλογῶμεν σε προσκυνοῦμεν σε δο
ξολογῶμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ τὴν μεγα
λήν σου δόξαν

Κυριε βασιλευ ἐπεράνιε Θεε εὐεπά
τερπαντοκράτορ Κυριε Υἱε μονογενης Ι
ησους Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τς Θεου ο Υι
ος τς Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τς κο
οσμου ελεησον ημας ο αιρων
τας αμαρτιας τς κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυρι

ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ ερ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ ε

ποι ει ν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μ ο

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Αγι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Αα α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

 η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν

τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα΄ 6)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ΄ 3)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶν. (μέ΄ 6)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Στίχ. α΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β΄. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα΄ 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ
 χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς
 κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γη
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θ αυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β΄ χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ρ αν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σασ την κα τα ρ αν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρ η
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-Θ

Τ ων δι και αι αι ων Θε ο πα το ρων σ Κυ υ ρι

ε την μνημην ε ε ορτα α ζοντες δι αυ των σε δυ
 σω πα ρ μεν σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τῶν Θεοπατόρων.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Η δυ ας η α γι α και θε ο τι μητος Ι
 ω α κειμ και η Αν να ως τϛ Θε ρ αγ χι σεις
 α νυ μνεισθωσαν φαιδρωσ α σμα των καλ λε σιν ρ τοι
 γαρ ε τε κον η μιν την τε κϛ σαν υ περ νϛν τον α σαρ
 κον βρο τω θεντα ρ εις σω τη ρι αν τϛ κο ο σμϛ μεθ
 ης πρε σβευ ου σι σω θη ναι η μας

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ρ̣ Δι - ρ̣

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμϛ α τε κνι
 ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τϛ θα να
 τϛ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α

γε ννη η σει σθ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σθ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι η σται ρα τι κτει την Θε ο το κον και
 τρο φον της ζω ης η μω ω ων

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

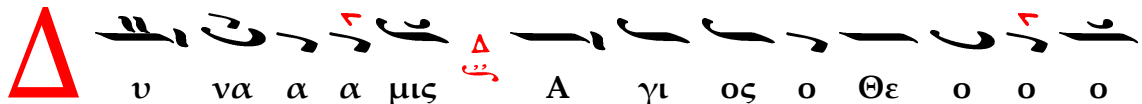
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

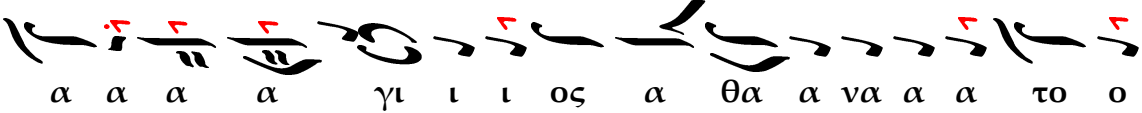
 υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

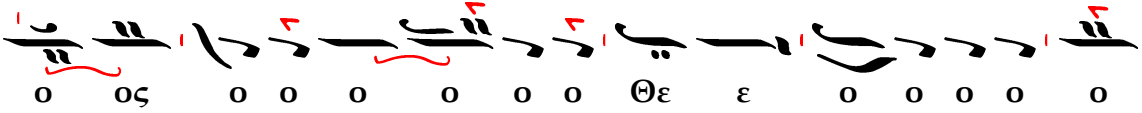
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

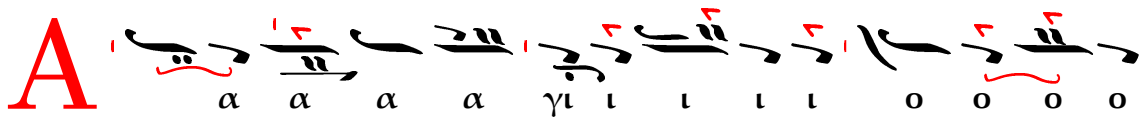
 Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

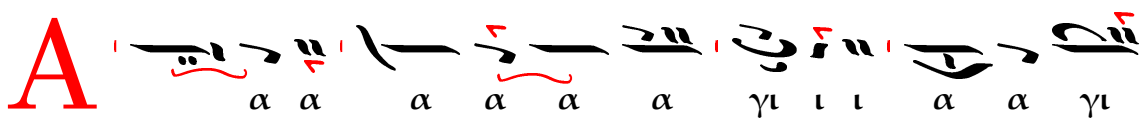
 Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

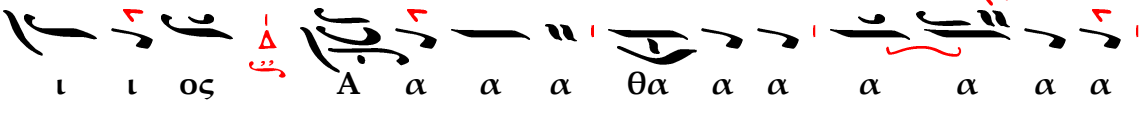
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

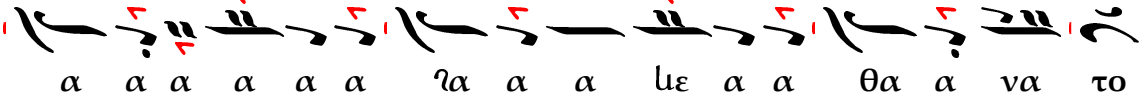
 ος

 Α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α α α α α λε α α θα α να το

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα

λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α

σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι

λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε

Ἦ διάκονος· Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν

ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰῶνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

ᾠχος Πάφ

A λλη λϑ ï ï α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α $\frac{1}{9}$

Χ Tα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να

α σο μαι $\frac{\Delta}{\rho}$ εις γε νε αν και γε νε αν α πα

γγε λω την α ληθει **Χ** α α αν σϑ $\frac{\Delta}{\rho}$ εν τω στο μα

τι ι ι ι μϑ $\frac{1}{9}$

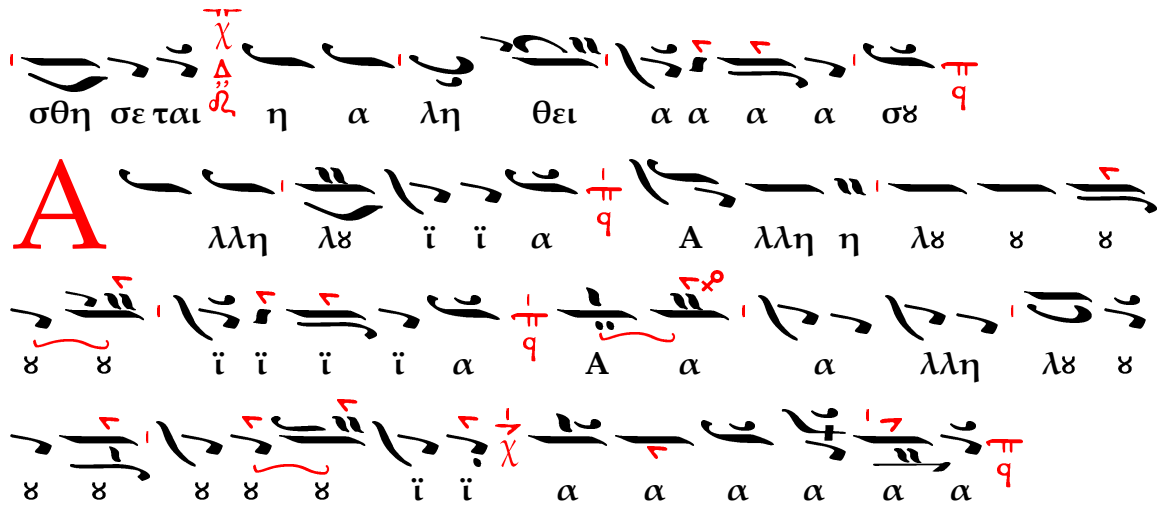
A λλη λϑ ï ï α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α $\frac{1}{9}$

Χ O τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι

κο δο μη θη σε ται $\frac{\Delta}{\rho}$ εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα

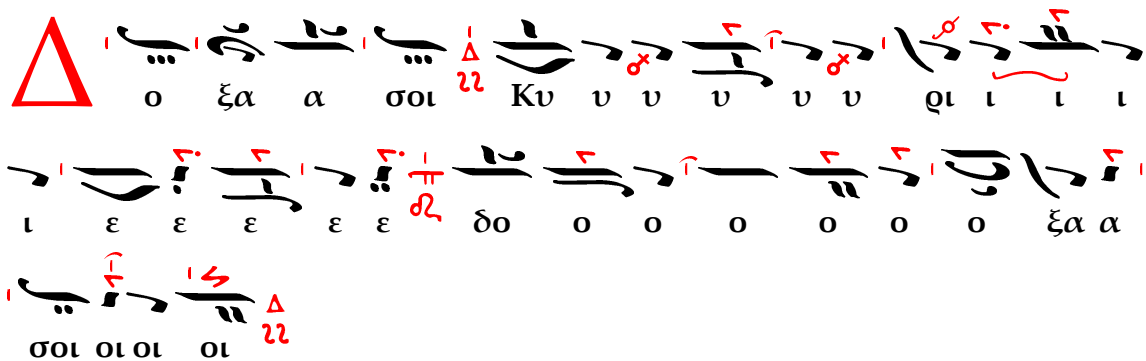
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ι' 37-ια' 1).

(Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ ζ' ἑβδομάδος Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἴον ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσειν τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ἦχος ἰὲ Δι. σ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πά Πα ρ

Ο ^Μ ^{Πα} ^Μ ^{Πα} ^Μ
 ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε
^{Πα} ^{Νη} ^{Πα}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ^Μ ^{Πα}
 ου Χε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Κε} ^{Πα}
 λε ε μ υ υ σι ι κω ω ω ε ι κο νι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^Μ ^{Πα}
 ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ε ι ε ι κο νι
^Μ ^{Πα}
 ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι
^Μ ^{Δι} ^{Πα}
 τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι ζω ο ο ποι ω ω
^{Κε}
 ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα
 α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
 ο ο ον προ σα α α α δο ο ο ο ο ο
 υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ες
 πα σαντη ην βι ι ο τι κη η η η η η η η
 η η ην απο ο θω ω ω ω ω ω ω με
 ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α α α
 α α α α α αν
Ω Πα ω ω ω ω ω ω ω ω τον Βα α α σι λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α ^υ
Τ^{Πα} ων ο ο ο ο ο λωων υ πο ο δε ε ξο
 ο ο ο με ε ε νοι ^π
Τ αις α αγ γε ε λι ι καις ^{Κε} α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου με
 ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν ^π Αλ λη
 λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α ^π

Τὰ Λειτουργικά,

ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇

^π ^χ ^χ ^Δ
Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα ²²
^π ^χ ^χ ^Δ
 Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον ²²

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυναίνεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοοσου

ἘχομενπροστονΚυριον

Ἀξιονκαιδιιιικαιον

Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανος και ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιστοις

Ἀμηνηνη

Ἀμηνηνη

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος η μω ω ω ω ν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν
δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι μι τη η η ν
α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο
γο ο ν τε ε ε κου ου ου ου ο υ σαν την ο ν τω ω

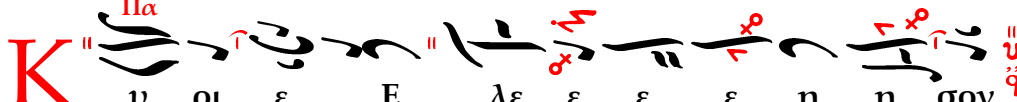
 ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

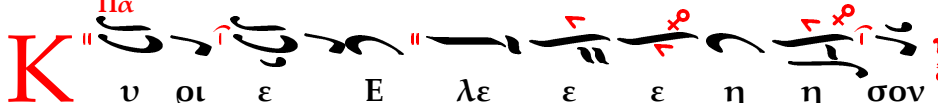
Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

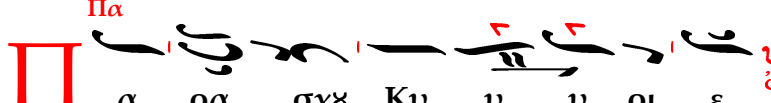
Κ Κε υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π Πα α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα α ρα σχϝ Κυ υ υ ρι ε

Π Κε α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Κε α ρα α α σχϝ Κυ ρι ε

Π Πα α ρα σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα α ρα α α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ Πα οι οι Κυ υ ρι ε

ἦ

^{Πα}
Σ οί Κυ ρι ι ε
^{Πα}
Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ
^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
^{Κε} ^{Δι}
η η ι σχυς μθ Κυ ρι ος στε ρε ω μα
^{Πα}
α α α α μθ και κα τα φυ γη η μθ και ρυ
υ υ υ υ υ υ σθης μθ
^{Πα}
Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} ^{Δι}
μα Τρι α δα ο μο θ θ θ σι ι ον
^{Πα}
και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

ςοις ^{Κε} ευ λο γη με νος ο ^{Δι} ερ χο ο ο με ε

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

ι ι σοις

A Πα α α μην

A Πα α α α μη ην

Σ Πα ε ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε

Κε Ευ λο γϑ ϑ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ

υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με

Δι θα α α α σου Πα ο Θε ο ο ο ο ο

ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως

μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο

ο το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι

ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ω

τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου

βι ι ιμ και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρά α φι ι ιμ
 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον
 Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β´ Νοεμβρίου , α ʹ 45´ , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ᾶ Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τσ ς Θε ε ου η η μω ω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε ρου
 ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
 συ υγ κρι ι ι τώ ω ως των Σε ε ρα α φι ι
 ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο
 ο γο ον τε ε κ ς ς ς σαν την ο ο ο ο
 ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με
 ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε εν

Ἄξιον ἔστιν , τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν , ὡς γράφεται φάλλεται παρ' ἐμοῦ , Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου , βη' , Ι.Α.)

Α^{Πα} ξι ον ε ε σι ιν ω ως ἤχος Πά Πα φ
Μ^{Πα} α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
 ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και
Δι μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς

η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ρα α αν των Χε ρθ ς βι ιμ και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως τωων Σε ε ε ε ρα α α α α
 φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κθ ς ς
 ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

Α γαλ λι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι και 22 προ πει ει αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε προ πει ει ει αι
 αι α αι νε ε σι ι ι ις 9 Αλ λη λου ου
 ου ου ι ι ι α α α α α α α 9

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον 6 ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν
 τες 6 αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν 7 Δ

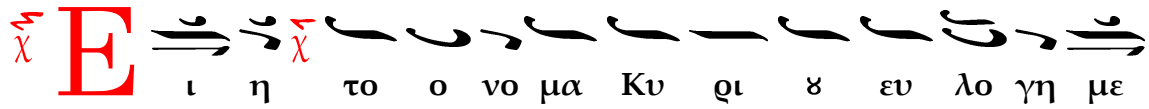
Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε 6 ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ8 6 ο τι η ξι ω σας η μας 6 των α
 γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι 6 ων 6 τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος
 Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος